

Sygn. akt IV KK 294/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Zbigniew Puskarski

Protokolant Ewa Sokołowska

w sprawie P. M.,
w przedmiocie wyroku łącznego,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2017 r.,
kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII Ka (...)
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w D.
z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. akt VII K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej określenia
okresu próby w związku z warunkowym zawieszeniem kary
łącznej pozbawienia wolności i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 7 grudnia 2016 r. (sygn. akt VII K (...)) wobec skazanego P. M. wydano wyrok łączny, w którym w pkt 4 (z punktu widzenia niniejszej sprawy jedynie ten element wyroku jest relewantny):

„4. na mocy 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k., art. 89 § 1a k.k. i art. 569 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) oraz art. 4 § 1 k.k. połączył skazanemu P. M. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w B. z dnia 17.04.2012 r., sygn. akt II K 144/12;
 - Sądu Rejonowego w B. z dnia 20.09.2012 r., sygn. akt II K 404/12;
- i wymierzył karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;”

Na skutek apelacji wniesionej od powyższego wyroku Sąd Okręgowy w K. w dniu 28 kwietnia 2017 r. (sygn. VII Ka (...)) zmienił zaskarżony wyrok łączny w ten sposób, że „na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 punkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesił skazanemu P. M. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie 4.”

Od powyższego prawomocnego wyroku kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. na korzyść skazanego wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając przedmiotowemu orzeczeniu „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. polegające na zmianie zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i warunkowym zawieszeniu orzeczonej nim w punkcie 4 kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności bez określenia okresu próby, w następstwie czego doszło do niejednoznaczności rozstrzygnięcia co do orzeczonej kary i spowodowało rażące naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku, nakładającego obowiązek wyznaczenia okresu próby.”

Podnosząc powyższy zarzut Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Zgodnie z art. 70 § 1 k.k. (w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r.) zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności następuje na okres próby, który wynosi od 2 do 5 lat i biegnie od uprawomocnienia się wyroku. Czasokres ten determinuje szereg prawnokarnych konsekwencji dla skazanego. Chodzi m.in. o możliwość zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary, trwanie obowiązków probacyjnych czy też zatarcie skazania. Jest to także element wpływający na ogólną punitowność rozstrzygnięcia o karze.

W przypadku braku wskazania okresu warunkowego zawieszenia kary Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela swoje wcześniejsze stanowisko wyrażone w podobnych sprawach dotyczących środków karnych, że kwestionowanie w kasacji braku określenia czasu trwania danego środka orzeczonego wobec sprawcy, oznacza że kasacja jest złożona na korzyść skazanego. Brak bowiem określenia takiego czasu trwania sprawiałby, że dany środek obowiązywałby bez ograniczenia czasowego, zwłaszcza że w postępowaniu wykonawczym usunięcie tego uchybienia nie jest możliwe (tak m.in. w wyroku SN z dnia 21 marca 2017 r., IV KK 52/17).

W niniejszej sprawie wprowadzie rozstrzygnięto o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wobec P. M., lecz w sposób, który narusza rażąco prawo materialne, tj. art. 70 § 1 k.k. nadając okresowi próby charakter bezterminowy. Takie rozstrzygnięcie w tym przedmiocie oznacza wyjście poza ustawowe granice maksymalnego okresu próby, przez jego orzeczenie w nieznanym ustawie wymiarze – *de facto* dożywotnio. Takie rozstrzygnięcie ewidentnie działa na niekorzyść sprawcy, gdyż wbrew wyraźnym regulacjom kodeksu karnego bezterminowo pozostawałby w okresie próby, a zatarcie skazania z uwagi na brzmienie art. 76 § 1 k.k. nigdy by nie nastąpiło.

Z powyższych powodów należało uchylić wyrok tylko i wyłącznie w zakresie okresu próby wskazanego przy warunkowym zawieszeniu kary pozbawienia wolności. W ponownym postępowaniu Sąd zobowiązany będzie ustalić ów okres w granicach przewidzianych art. 70 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.

r.g.

